

Głos Apostołów

Parafia pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Oławie, pl. Zamkowy 16

10 października 2010 r. Nr 31 (47)/10

Fot. Ks. Janusz Gorczyca

Wydarzenie tygodnia

Kawiarenka już otwarta!

3 października po Mszy Świętej odprawianej o godzinie 11.30 miało miejsce otwarcie kawiarenki parafialnej. Frekwencja dopisała. Każdy z przybyłych parafianin znalazł tutaj coś dla siebie. Można było skorzystać z oferty barku z przemiłą obsługą: napić się herbaty, kawy czy zjeść dobre ciasto domowego wypieku, a przy tym nawiązać nowe znajomości i poplotkować. Przy kawiarence działała również agenda książkowa, gdzie za niewielką cenę można było

nabyć wiele ciekawych pozycji książkowych: od malowanek i książeczek dla najmłodszych, po Pismo Święte i zajmujące lektury dla dorosłych.

Same dzieci również nie mogły się nudzić. W czasie, gdy ich rodzice miło spędzali czas w swoim gronie, mali parafianie zostali zaproszeni do stołu, gdzie czekały na nich bloki rysunkowe oraz kredki. Dzieci w różnym wieku chętnie przystąpiły do rysowania wizerunku św. Franciszka z Asyżu oraz budynku naszego kościoła.

Kościół Rzymski wyróżnia obecnie (kiedyś było inaczej) trzy stopnie święceń. Są to, idąc od najniższego, diakonat, prezbiterat i biskupstwo. Ogólne wprowadzenie do Mszału rzymskiego poucza, że głównym kapłanem kościoła lokalnego (diecezji) jest biskup. To Msza celebrowana przez biskupa jest celebracją wzorcową i stojącą najwyżej w hierarchii pierwszeństwa. Biskup posiada pełnię święceń i jest ich rozdawcą, dlatego podczas uroczystych Mszy pod ornat nakłada również dalmatykę (szatę diakona). Jeśli odprawia takową Mszę, wypada, aby była ona koncelebowana. Kościół pragnie w ten sposób ukazać jedność biskupa z jego kapłanami. Oczywiście nie jest możliwe, aby w każdym miejscu diecezji biskup celebrował Najświętszą Ofiarę osobiście. Ma od tego swoich prezbiterów, czyli księży. Każdy wie, jak wygląda Msza celebrowana przez zwykłego księdza. Różni się pewnymi elementami od Mszy biskupiej.

Najniższy stopień święceń to, jak już wspominałem wyżej, diakonat. Diakon zajmuje pierwsze miejsce wśród usługujących przy ołtarzu. Do niego należy proklamowanie Ewangelii,

wyglaszanie prośb w modlitwie powszechnej, wzywanie ludu do przekazywania znaku pokoju, pochylenia głowy i rozsyłanie go. Podczas przygotowania darów nalewa do kielicha wino i dodaje do niego kroplę wody. Nigdy nie czyni tego kapłan koncelebrujący, a jeśli nie służy diakon, to czynność wykonuje główny celebrans. Kapłanami są tylko biskupi i prezbiterzy, dlatego tylko oni mogą sprawować Msze św. i udzielać rozgrzeszenia. Prezbiterzy działają niejako w zastępstwie biskupa, który kieruje liturgią i kultem w diecezji. Diakon jest najważniejszą osobą usługującą w prezbiterium, jest on osobą duchowną, ale nie jest kapłanem. Diakon może być czasowy - jako stopień przejściowy do prezbiteratu (jak w przypadku alumnów seminariów), albo stały. W tym drugim przypadku diakon może być żonaty, ale tylko raz, po śmierci żony nie może powtórnie zawrzeć związku małżeńskiego. Podsumowując: są trzy stopnie święceń: diakonat, prezbiterat i biskupstwo.

Łk 17, 11-19

Dziękuję!

Trędowaci, skazani przez Boga i wygnani przez ludzi by żyć w samotności, z dala od ludzkich wspólnot, zwracają się do Jezusa, którego imię znaczy „Bóg zbawia”, wołając głośno: „Ulituj się nad nami!” Wzywając Mistrza błagają o życie. Jezus jednak odsyła ich do kapłana, który zgodnie z Prawem po upewnieniu się, że zaraza zniknęła, może rozpocząć obrzęd oczyszczenia. Tylko jeden z chorych wrócił, aby podziękować Jezusowi. Ten samarytanin, heretyk - jak uważano, bo nie-Żyd - uznaje w Jezusie moc Boga, widzi w Nim oczekiwanego Mesjasza, który leczy z wszelkich nieczystości. Pozostali, jak się wydaje, są przekonani, że należało się im to uzdrowienie, że mieli do niego pełne prawo, które wynika z racji przynależności do ludu wybranego. Dlatego nie otwierają się na Boży dar.

Różnica między Samarytaninem a pozostałymi jest taka, że chociaż wszyscy zostali uzdrowieni na

Komentarz do Ewangelii na Niedzielę

Ks. Mariusz Szypa

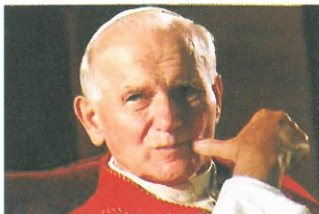

ciele, to tylko Samarytanin, który uwierzył w Jezusa, został uzdrowiony na duszy. Dokonało się to dzięki temu, że uwierzył w Jezusa. W Łukasowym opisie oczyszczenia Samarytanina z trądu odnajdujemy przewodnią myśl spisanej przez niego Ewangelii: **Jezus przynosi zbawienie wszystkim, którzy w Niego wierzą.**

Najważniejszym sposobem uznania władzy Chrystusa jest wyrwanie z naszego serca każdego bożka, pośród których tym pierwszym i najbardziej fatalnym jest nasze „Ja”. Nic nam się nie należy, za wszystko musimy dziękować. Najlepszym wyrazem tego jest Eucharystia = Dziękczynienie, a odchodząc od krótkiej konfesjonali bierzmy przykład z Samarytanina i pamiętajmy o tym „magicznym” słowie DZIĘKUJĘ.

Jan Paweł II - Odwaga Świętości. Powołanie każdego człowieka do świętości, ukazywane przez Jana Pawła II w jego życiu i nauczaniu, jest tematem jubileuszowego X Dnia Papieskiego, obchodzonego 10 października. Abp Kazimierz Nycz, przewodniczący Rady Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia” wskazał, że początki Dnia Papieskiego przypadają na okres, gdy trwał jeszcze pontyfikat Jana Pawła II. - Miało to być dzieło na czas, gdy papieża zabraknie. Chcieliśmy się przygotować na to, by Ojciec Święty nie był zapomniany, niezależnie od tego ile lat upłynie od jego śmierci - powiedział metropolita. Ks. Dariusz Kowalczyk przypomniał, że w trakcie swojego pontyfikatu Jan Paweł II

wyniósł na ołtarze aż 1343 błogosławionych i 482 świętych. Wskazywał ich pod każdą szerokością geograficzną, w każdym narodzie, języku, powołaniu i zawodzie, w każdej rasie i wieku. W swej „promocji” świętych dawał dowód odważnej wiary w możliwą przemianę świata, niejednokrotnie odchodzącego od Boga. Sam papież nie bał się jawnego dążenia do świętości osobistej, czynił to z pewnością, prosto i niezwykle konsekwentnie. W swojej postudze do świętości wzywał także każdego człowieka. - Wiele razy udawał, że jest ona najgłębszym pragnieniem ludzi, choć czasem zagłuszone ono było przez codzienne troski.

Ze świata

Kościół walczy z ubóstwem. „Nie odmawiaj sprawiedliwości ubogim”. Taki tytuł nosi tekst, który Kościoły i organizacje chrześcijańskie Starego Kontynentu przekazały instytucjom i państwom członkowskim Unii Europejskiej. Wspólny ekumeniczny dokument wręczono 1 października w Brukseli podczas konferencji o walce z ubóstwem i wykluczeniem społecznym. Odbyła się ona z inicjatywy Kościołów chrześcijańskich w brukselskiej siedzibie Parlamentu Europejskiego pod patronatem jego przewodniczącego, Jerzego Buzka. Przedstawiciele Kościołów zwrócili uwagę, że choć przed 10 laty w Unii Europejskiej zobowiązano się znacznie zredukować ubóstwo - 17 proc. jej obywateli, czyli 84 mln ludzi, nadal jest nim zagrożonych. Zaapelowano zatem do instytucji i państw Europy o wzmocnienie wysiłków, by zmienić ten stan.

Diakoni stali się potrzebni. Na świecie w szybkim tempie wzrasta liczba stałych diakonów informuje Instytut Statystyki Kościoła Katolickiego. Obecnie jest ich 37 tysięcy, czyli o 11 procent więcej niż w 2005 roku. Średnio w skali całego Kościoła jeden diakon przypada na dziesięciu księży. Największy przyrost diakonów stałych w stosunku do liczby księży nastąpił w latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych. Na tym tle Polska jest raczej wyjątkiem. W 2008 roku było w Kościele katolickim w Polsce tylko 5 diakonów stałych przypisanych do diecezji oraz tyle samo (5) przynależących do zgromadzeń zakonnych. W stosunku do ilości księży to kropla w morzu. Dla przykładu w Niemczech posługuje 2 804 diakonów stałych, we Francji 2 279, a nawet w znacznie mniejszej Słowacji jest ich 39, a na Ukrainie 41.

Głos Apostolów
Pracuje przy redakcji: Alina Wilgosiewicz, Joanna Rajewska, Jolanta Szewczyk, Piotr Wróbel

Redakcja:

Paweł Beyga,
ks. Mariusz Szypa,
ks. Tomasz Filinowicz, Katarzyna

Gancarz, ks. Janusz Gorczyca, ks. Sebastian Kowalski, Antoni Markiewicz, Arkadiusz Januszkiewicz, Joanna Rajewska, Jolanta Szewczyk, Alina Wilgosiewicz, Piotr Wróbel

Nasz e-mail: Zapostolowie@wp.pl

„Bóg w dom - Gość w dom”

W każdą pierwszą sobotę miesiąca kapłani udają się z Komunią Świętą do ludzi chorych, do tych, którzy pomimo swojej silnej wiary i ogromnej chęci nie mogą sami udać się na spotkanie z Bogiem w Kościele. Czym dla nich są odwiedziny księdza? Co dają? Czy pomagają w spotkaniu chorego i cierpiącego człowieka z Chrystusem? W tym znaczeniu wizyty księży w domach są potrzebne, a wręcz niezastąpione.

O przeżyciach związanych z wizytą duszpasterzy u ludzi chorych udało mi się porozmawiać z Panią Zosią, którą raz w miesiącu odwiedza w domu ksiądz. Pani Zosia to chyba najsympatyczniejsza i najpogodniejsza 93-letnia staruszka, jaką spotkałam. Niestety, ze względu na swój stan zdrowia nie jest w stanie chodzić do kościoła, ale niedzielne Msze Święte ogląda zawsze w telewizji i traktuje je jako swoje uczestnictwo w Eucharystii. Dlatego comiesięczne spotkania z Księdzem, który przynosi jej „Pana Jezusa”, pozwalają kobiecie poczuć się bliżej Boga. Te odwiedziny w każdą

pierwszą sobotę miesiąca to dla niej coś więcej niż tylko zwykła wizyta duszpasterza. To przede wszystkim wizyta Pana Jezusa, który przychodzi do człowieka, gdy ten sam nie może do niego przyjść.

Wizyty Księdza oznaczają dla Pani Zofii serdeczny uścisk na powitanie, wspólną modlitwę, przyjęcie do serca Pana Jezusa, rozmowę - wizytę kogoś, kto usiadzie na moment, porozmawia, pocieszy, duchowo podbuduje, wysłucha i zawsze doradzi. Kogoś, kto poświęci chwilę i wejdzie nadzieję, dając tym samym świadectwo, że Bóg jest Miłością, Miłością prawdziwą, najgłębszą oraz najczystsza. To wizyta Pana Jezusa.

Pani Zosia żałuje, że Ksiądz nie przychodzi częściej, ale zawsze do wizyty, którą Ksiądz Tomasz zaznacza jej w kalendarzu, jest przygotowana i oczekuje na niego z niecierpliwością. Mówiąc o kolejnych odwiedzinach, Staruszka uśmiecha się. A ten szczerzy uśmiech o potrzebie i znaczeniu posługi duszpasterskiej wobec ludzi chorych mówi sam za siebie.

Joanna Rajewska

Jan Paweł II - odwaga świętości

Powołanie każdego człowieka do świętości, ukazywane przez Jana Pawła II w jego życiu i nauczaniu - to temat jubileuszowego, X Dnia Papieskiego, którego obchody przypadają na 10 października br. Dzień Papieski obchodzony jest od 2001 r., zawsze w niedzielę poprzedzającą kolejną rocznicę wyboru kard. Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową. Jego dziesiąta edycja ma być jednym z etapów duchowego przygotowania wiernych do beatyfikacji Jana Pawła II.

Aby przybliżyć hasła kolejnych Dni Papieskich oławskiej młodzieży, prawie we wszystkich naszych szkołach uczniowie i nauczyciele religii przygotowują co roku uroczyste obchody tego Dnia. Mają one różny kształt

- przedstawień teatralnych, montażi słowno-muzycznych, koncertów. Ich organizacja wiąże się z różnymi problemami - kto zagra młodego księdza Wojtyłę? Który fragment papieskiego nauczania (zaprezentowany w formie oryginalnego nagrania) najbardziej przemówi do młodych odbiorców? Jak zachować równowagę pomiędzy ilością anegdot o Papieżu a Jego słowem? W Gimnazjum nr 1 np. zawsze łączono obchody Dnia Edukacji Narodowej i Dnia Papieskiego. Dyrektor - pani Barbara Turczynowska podkreśla przy tej okazji, iż Ojciec Święty to nie tylko autorytet kościelny, ale wrażliwy wychowawca sumień młodzieży...

JS

fol. Magda Radomska

Laboratorium wiary

Podstawowymi środowiskami wychowawczymi są rodzina, szkoła i parafia. Należą one do miejsc, gdzie stopniowo może wzrastać dojrzałość zarówno ludzka, jak i chrześcijańska. To one pełnią pierwszoplanową rolę w kształtowaniu osobowości dzieci oraz młodzieży. Na nich też spoczywa odpowiednie i rzetelne przygotowanie młodzieży do sakramentu bierzmowania.

Katechezę rodzinną, dzięki wychowaniu dziecka w odpowiedniej atmosferze i miłości, stanowi całe codzienne życie, jeśli tylko jest zgodne z Ewangelią. To nikt inny jak rodzice są pierwszymi wychowawcami dzieci w wierze i nie ma nikogo, kto mógłby ich w tym zastąpić. Otrzymali oni zadanie i przywilej ewangelizowania swych dzieci. To w rodzinie i dzięki rodzinie ludzie uczą się miłości do Boga i drugiego człowieka, modlitwy, zrozumienia, odpowiedzialności czy solidarności.

Niezbędnym ogniwem w ciągłej formacji religijnej jest środowisko szkolne. Zadaniem szkół, a w szczególności katechetów jest dołożenie wszelkich starań, aby ze szkolnej grupy katechizowanych utworzyć wspólnotę ludzi wierzących oraz zaangażowanych w katechezę.

Katecheza rodzinna i szkolna potrzebuje jednak pomocy ze strony Kościoła.

Najwłaściwszym miejscem przygotowania kandydatów do przyjęcia sakramentu bierzmowania jest właśnie parafia. W szkole można jedynie przekazać pewien zasób wiedzy na temat sakramentów, ale wprowadzenie musi dokonać się tam, gdzie sakramenty są sprawowane, czyli w parafii.

W naszej parafii dla młodzieży przygotowującej się do sakramentu bierzmowania prowadzony jest kurs Alfa. Stanowi on szansę na zacieśnienie więzi pomiędzy młodymi ludźmi a parafią, chociażby poprzez ożywienie praktyk

religijnych czy pogłębianie więzi ze wspólnotą Kościoła. Katecheza parafialna, która przygotowuje młodzież do przyjęcia sakramentu bierzmowania poprzez „nową ewangelizację”, pozwala na polepszenie więzi młodych ludzi z parafią, a w dodatku pozwala im poczuć się pełnymi członkami wspólnoty wiary.

Wielu młodych ludzi dzięki popołudniowym spotkaniom w parafii odnajduje Pana Boga. Zaczyna uczestniczyć w życiu parafii i korzystać z sakramentów Eucharystii, pojednania czy brać udział w nabożeństwach. Rozmowy w małych grupach, gdzie młodzież dzieli się z rówieśnikami swoimi doświadczeniami i przeżyciami religijnymi, otwierają ją na świadectwo wiary drugiego, a tym samym prowadzą młodych ludzi do odważniejszego wyznawania Chrystusa.

Spotkania w parafii pokazują wreszcie samej młodzieży nowe oblicze Kościoła, który wychodzi naprzeciwko ludzi i oferuje młodym nie tylko świątynie, ale przede wszystkim salki po to, aby uczyli się o Bogu i doświadczali radości przebywania w „laboratorium wiary”, czyli w parafii.

Joanna Rajewska

Zapraszam do udziału w Pieszej Pielgrzymce do Trzebnicy.

Plan wyjazdu - 16 października:

5:00 - wyjazd spod wieży ciśnień;

6:00 - wyjście spod katedry wrocławskiej;

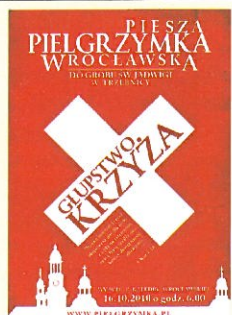
16:30 - Msza św. w Trzebnicy;

ok. 20:00 - powrót do Oławy.

Koszt - 20,00 zł

Zapisy w zakrystii lub kancelarii.

Ks. Tomasz Filinowicz

Punktem wyjścia heurystyki biblijnej jest odtworzenie tekstu krytycznie pewnego (prace są ukierunkowane na ustalenie wersji tekstu, która będzie najbliższa oryginałowi - autografowi). W tym celu konieczna jest znajomość języków, w których poszczególne księgi zostały napisane. Każdy bowiem przekład, jakkolwiek byłby dokonany z wielką pieczołowitością, jest tylko tłumaczeniem i nigdy nie odda pełnego sensu zawartego w tekście oryginalnym. A zatem dla dogłębnego poznania Biblii właściwym jest poznanie trzech języków:

1. Hebrajskiego - język ten wywodzi się z grupy języków semickich, jego składnia i fleksja charakteryzuje się brakiem czasów oraz wysoką wagą rodzaju czynności (dokonana czy niedokonana) i strony (biernej bądź czynnej).
2. Aramejskiego - po niewoli babilońskiej (VI wiek przed Chr.) język hebrajski ustąpił miejsca aramejskiemu, który być może był ojczystym językiem Izraelitów (a na pewno był językiem codziennym i urzędowym w okresie po niewoli). Oba języki są do siebie bardzo zbliżone

Rozważania nad Biblią

Ks. Tomasz Filinowicz

w zakresie składni i fleksji. W Biblii jest niewiele fragmentów napisanych w tym języku.

3. Greckiego - nie jest to greka używana na co dzień, lecz dialekt określany jako *koiné*, a używany jako literacki język epoki hellenistycznej. W tym języku został napisany cały Nowy Testament oraz nieliczne fragmenty Starego.

**Spotkanie kręgu biblijnego odbędzie się
w domu katechetycznym w niedzielę
10 października o godz. 16.00.**

Katarzyna Gancarz

Święty na każdy dzień
Św. Małgorzata Maria Alacoque
14 października

Święta Małgorzata Maria urodziła się 22 lipca 1647 r. w Lhautecourt. Bardzo wcześnie została osierocona. Cechowała ją szczerą pobożnością i pokorą, co pomagało w znoszeniu codziennych trudów i upokorzeń, jakimi była doświadczana. W sercu młodej Francuzki coraz bardziej narastało pragnienie wstąpienia do zakonu. Jej zamiar spełnił się w 1671 roku, gdy otwarły się przed nią bramy klasztoru wizytek w Paray-le-Monial.

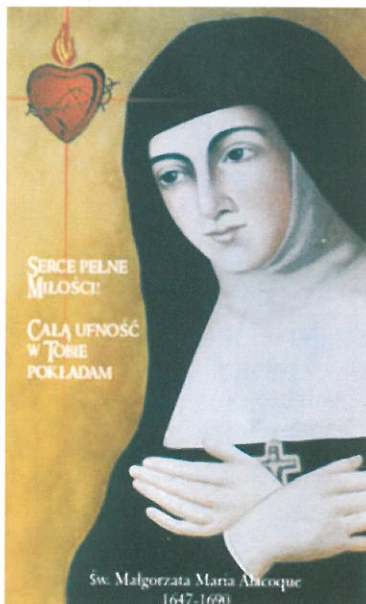
Św. Małgorzata przypomina nam, że powinniśmy się otworzyć na przyjęcie duchowych darów z przebitego Serca Zbawiciela. Trzeba usunąć nagromadzone przeszkody, zwłaszcza grzech i złe przywiązania, by

wejść na drogę duchowego oczyszczenia.

Papież Pius XII napisał w swojej encyklice „Haurietis aquas”: „Najważniejsze miejsce wśród tych, którzy krzewili kult Najświętszego Serca Jezusowego zajmuje św. Małgorzata Maria

Alacoque. Zapalona niezwykłą gorliwością sprawiła, nie bez wpływu wierzących, że kult ten nabierał właściwych sobie rozmiarów, różniąc się od wszystkich innych form pobożności chrześcijańskiej, z podkreśleniem elementu miłości i wyznagrodzenia”. Pod wpływem objawień św. Marii Małgorzaty wprowadzono uroczystość Najświętszego Serca Jezusa, którą Kościół katolicki obchodzi w piątek po oktawie Bożego Ciała.

W ikonografii św. Małgorzata Maria przedstawiana jest w czarnym habicie wizytek, w rękach trzyma przebite serce.

Październik miesiącem różańca świętego

Pod takim hasłem uczniowie Gimnazjum nr 3 im. Polskich Noblistów w Oławie, pod kierunkiem pani Małgorzaty Białuckiej, podjęli się wykonania różańców. Uczniowie wykorzystali różne, dostępne im materiały, z których wykonali ciekawe, oryginalne prace. Na uwagę zasługują różańce wykonane przez:

- Annę Stańczyk - różaniec wykonała z ozdobionych kwiatkami kasztanów;
- Monikę Gadomską - różaniec z piłeczek pingpongowych;
- Macieja Sendziuka - różaniec z orzechów włoskich;

- Iłę Szałapatę - różaniec z róży i suszonych kwiatów;
- Paulinę i Klaudię Kulę - różaniec z kasztanów oraz fasoli;
- Patrycję Kurdek - różaniec z jarzębiny i koralu;
- Wiktora Więckowskiego - różaniec z makaronu;
- Klaudię Żyłę - różaniec z cukierków;
- i wiele, wiele innych.

Z najciekawszych prac została wykonana wystawa, którą zamieszczono przy ołtarzu w kościele śś. Piotra i Pawła w Oławie.

Małgorzata Białucka

Kawiarenka już otwarta!

Pomysłów dzieciakom nie brakowało. Za udział w rysowaniu każdy uczestnik został nagrodzony słodyczkami.

Wszystkie rysunki były jednako śliczne, w związku z czym trafią one na wystawę, gdzie przy najbliższej okazji pomysły najmłodszych będą mogły cieszyć oko odwiedzających kawiarenkę gości.

Wszyscy dobrze się bawili. Kawiarenka tętniła życiem, a co najważniejsze w każdym jej kącie panowała pogodna i bardzo rodzinna

Natalia Skowron, 10 lat

atmosfera. A wszystko to za sprawą pomysłów księdza Proboszcza, chętnych do pracy ludzi i oczywiście naszych przemitych Parafian, których już teraz zachęcamy do kolejnej wizyty w naszej nowo otwartej kawiarence parafialnej.

Joanna Rajewska

Kacper Kowal, kl. III

Patrycja Wójcik

Jan Paweł II odwaga świętości

X Dzień Papieski 10 października 2010

**Pomóż zdolnej młodzieży z ubogich rodzin!
Wpłać na stypendia!**

**Wyślij SMS „Pomoc” pod numer: 72 50 (2,44 zł z VAT),
zadzwoń: 0 704 20 7250 (2,48 z VAT)**

www.dzielo.pl

Główni partnerzy

Biblioteka Apostolów

List Pastorski Episkopatu Polski
na X Dzień Papieski - 10 października 2010 r.

JAN PAWEŁ II - ODWAGA ŚWIĘTOŚCI

Umiłowani w Chrystusie Panu Bracia i Siostry!

1. Liturgia Słowa często przypomina nam o konieczności wiary w Boga w życiu człowieka. Mówi o tym Chrystus w dzisiejszej Ewangelii stwierdzając, że wiara, nawet gdy jest mała jak ziarnko gorczycy, czyni cuda. Autor Listu do Hebrajczyków dodaje, że "bez wiary nie można podobać się Bogu" (Hbr 11,6). Człowiek, współpracując z Bogiem w duchu wiary, realizuje swe obowiązki i zdobywa się na odwagę, by kształtując swoje człowieczeństwo sięgać po świętość, do której został powołany.

W najbliższą niedzielę, 10 października, będziemy w całej Polsce obchodzić dziesiąty już Dzień Papieski, którego hasłem są słowa: Jan Paweł II - odwaga świętości. Podpisany przez Papieża Benedykta XVI dekret o heroiczności cnót Sługi Bożego Jana Pawła II pozwala żywić nadzieję na jego rychłe wyniesienie na ołtarze. Tegoroczny Dzień Papieski

wpisuje się więc w duchowe przygotowanie naszego narodu do oczekiwanej beatyfikacji Jana Pawła II. Odwaga dążenia do świętości jest tematem, który pragniemy dziś wspólnie rozważyć.

2. Drodzy w Chrystusie! W ciągu całego pontyfikatu Jana Pawła II byliśmy pod wrażeniem jego dynamicznej działalności apostolskiej. Specyfiką tego pontyfikatu był także fakt wyniesienia na ołtarze wielkiej liczby chrześcijan, którzy z odwagą dążyli do świętości we wszystkich częściach świata, w różnych epokach i w różnych sytuacjach życiowych. Ojciec Święty szukał i znajdował odważnych ludzi w każdym narodzie, języku i powołaniu. Beatyfikował dzieci, którym Matka Boża objawiła się w Fatimie; rodziców św. Teresy od Dzieciątka Jezus; matkę Teresę z Kalkuty; Joannę Berettę Molla - matkę, która ratując życie dziecka, wybrała własną śmierć; Pier Giorgio Frassatiego - studenta, który na nartach zmierzał do świętości; Maksymiliana Kolbe i Edytę Stein - ofiary zbrodni

nazistowskich. I setki innych!

W Liście do Tymoteusza, którego fragment słyszeliśmy w czasie dzisiejszej Mszy świętej, św. Paweł Apostoł pisze: "Nie dał nam Bóg ducha bojaźni, ale mocy i miłości, i trzeźwego myślenia" (2 Tm 1,7). Na drodze do świętości potrzebna jest miłość, odwaga i trzeźwe myślenie. Tegoroczny plakat, informujący wiernych o Dniu Papieskim, zwraca uwagę na trzy dobrze nam wszystkim znane osoby, które Kościół ukazuje jako wzorce świętości: ks. Jerzego Popiełuszkę, ks. kardynała Stefana Wyszyńskiego i Ojca Świętego Jana Pawła II. Książd Jerzy został ogłoszony błogosławionym w czasie uroczystości, która odbyła się w Warszawie 6 czerwca br. Czekamy na wyniesienie na ołtarze Ojca Świętego Jana Pawła II i Prymasa Tysiąclecia kard. Stefana Wyszyńskiego. Wielu z nas spotykało ich osobiście w swoim życiu. Działali w niezwykle trudnych czasach. Heroicznie bronili Kościoła i prawa narodu do wolności oraz jego suwerennego bytu. Stali się symbolami, realizując otrzymaną od Chrystusa kapłańską, biskupią i papieską misję. Jednak nade wszystko fascynowała ich odwaga w dążeniu do świętości. Obca im była bojaźń. Natomiast kierowali się - jak mówi św. Paweł Apostoł w Liście do Tymoteusza - mocą, miłością i trzeźwym myśleniem.

3. Ojciec Święty Jan Paweł II dawał niejednokrotnie dowód swej niezwykłej odwagi w trudnych sytuacjach życiowych. Dziś chcemy podkreślić fakt, że wszystkie jego działania wynikały z dążenia do świętości osobistej. Jej źródłem było głębokie zjednoczenie z Bogiem, przez Jezusa Chrystusa, w Duchu Świętym. Wiara nadawała kształt jego osobistej urzekającej świętości, którą dostrzegali wszyscy. Fundamentem tego dążenia było ujmujące człowieczeństwo Jana Pawła II. Wszystko, co czynił, było zwyczajne, proste i konsekwentne. Spontanicznie

odnosiło się wrażenie, że pragnienie świętości jest naczelnym motywem jego działania, o którym nie zapominał w żadnej chwili życia.

Opatrznościowe było i to, że również jako papież jawił się w całej swej ludzkiej prawdzie przed światem. Było to widoczne podczas jego modlitwy, pracy, studium, twórczej aktywności, spotkań z ludźmi, uprawiania sportu, zauroczenia pięknem przyrody, sprawowania posługi kapłana, biskupa czy papieża. Mogli to dostrzegać wszyscy podczas jego spotkań indywidualnych i podczas wielkich liturgii, w chwili medytacji i w kierowaniu Kościołem oraz kiedy pochylał się z miłością nad biedą człowieka; również wtedy, gdy w trosce o jego dobro obnażał poglądy tych, którzy chcieli wprowadzić człowieka na błędne drogi. W każdej sytuacji z odwagą stawał w obronie godności osoby ludzkiej i praw rodziny.

Na sercu leżały mu trzy wielkie wartości, które mają istotne znaczenie: życie człowieka od poczęcia do naturalnej śmierci, wielkość i świętość trwałego związku małżeńskiego mężczyzny i kobiety, którego owocem jest nowy człowiek, i wreszcie rodzina, która otacza opieką człowieka na wszystkich etapach jego życia. Kiedy w Starym Sączu, w dniu 16 czerwca 1999 r., kanonizował św. Kingę, pytał: "Co zrobić, aby dom rodzinny, szkoła, zakład pracy, biuro, wioski i miasta, w końcu cały kraj, stawały się mieszkaniem ludzi świętych, którzy oddziałują dobrocią, wiernością nauce Chrystusa, świadectwem codziennego życia, sprawiając duchowy wzrost każdego człowieka?" I odpowiadał: "Potrzeba świadectwa, potrzeba odwagi, aby nie stawiać pod korcem światła swej wiary. Potrzeba wreszcie, aby w sercach ludzi wierzących zagościło to pragnienie świętości, które kształtuje nie tylko prywatne życie, ale wpływa na kształt całych społeczności".

4. Siostry i Bracia! Nasze pokolenie długo będzie pamiętać tamto wołanie - Santo subito! - na placu św. Piotra w Rzymie, w czasie pogrzebu Jana Pawła II, by szybko wynieść na ołtarze Ojca Świętego, który zafascynował cały świat całkowitym oddaniem się sprawie Boga i człowieka. Pamiętamy, że na uroczystości pogrzebowe obok katolików przybyli także przedstawiciele różnych narodów i religii oraz ludzie poszukujący drogi do Boga.

Wołanie o wyniesienie Jana Pawła II na ołtarze wyrażało podziw dla jego przenikniętego łaską człowieczeństwa, przez które ukazywał Chrystusa i Jego Ewangelię. Sercem nauczania Sługi Bożego było wielkie orędzie do świata o człowieku, stworzonym na obraz Boży i odkupionym przez Chrystusa.

Wielu zrozumiało, że tylko chrześcijańska prawda o człowieku stoi na straży jego wolności i godności. Dlatego wołali o ukazanie takiego wzoru świętości całemu światu.

Siostry i Bracia! Z przeżywanym w tym roku jubileuszowym Dniem Papieskim - oprócz modlitwy, pogłębionej refleksji nad nauczaniem Jana Pawła II i związanymi z tym wydarzeniami kulturalnymi - łączy się troska o powołaną przez Konferencję Episkopatu Polski Fundację "Dzieło Nowego Tysiąclecia". Powstała ona przed dziesięciu laty. Dziś

obejmuje tysiące młodych, zdolnych Polaków, którzy dzięki niej mogą uczyć się i studiować. Stypendyści są "żywym pomnikiem" budowanym przez Polaków Janowi Pawłowi II. Jest to możliwe dzięki ofiarności ludzi dobrej woli, okazywanej w czasie zbiórki podczas Dnia Papieskiego. Najbliższa zbiórka na stypendia

odbędzie się w niedzielę 10 października. Już dziś wyrażamy serdeczną wdzięczność za hojność na ten szczytny cel.

Niech nasza odwaga w dążeniu do świętości na wzór Jana Pawła II wyzwala duchowe energie, które będą największym bogactwem Ojczyzny, dotkniętej w tym roku tak dramatycznymi doświadczeniami. Wiara i miłość pomogą nam wszystkim przeżywać wszelkie trudności w duchu nadziei, jaką budził

w naszych sercach Sługa Boży Jan Paweł II. Z serca wszystkim błogosławimy.

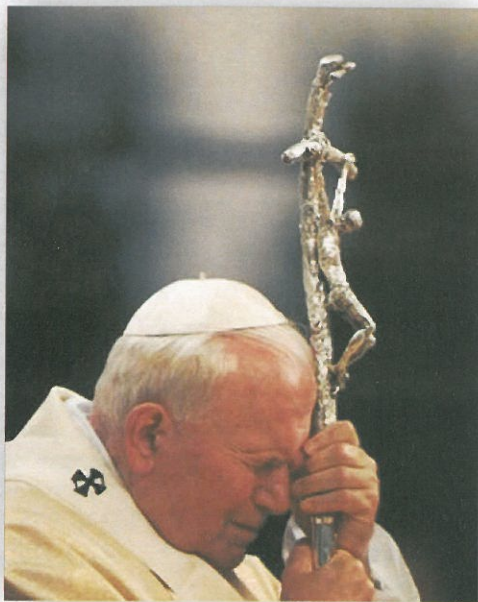
Podpisali:

Pasterze Kościoła Katolickiego w Polsce obecni na 352.

Zebrań Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski

w Olsztynie-Fromborku,

w dniach 18-20 czerwca 2010 r.

Ogłoszenia parafialne

Poradnia Rodzinna przy parafii śś. ap. Piotra i Pawła w Oławie

Przyjmuje w:
PONIEDZIAŁKI w godz. od 16.00 - 18.00
tel. 607 165 534
CZWARTKI w godz. od 17.00 - 19.00
tel. 782 699 008

**Konieczna wcześniejsza rejestracja
telefoniczna!!!**

Przypominamy, że w naszej parafii porządek Mszy Świętych jest następujący:

w niedziele:
7.00, 8.00, 10.00, 11.30, 13.00, 16.00, 18.00, 19.15
w dni powszednie: 7.00, 9.00, 18.00

W minionym tygodniu odeszli:

+ Jan BAGIŃSKI
+ Maria GOLC

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

Archidiecezjalna Poradnia Adopcyjna Ośrodek Adopcyjno-Opiekuńczy

Czynna jest w poniedziałki i środy
w godz. 16.00 - 19.00
oraz w czwartki w godz. 9.00 - 14.00.
Wrocław, ul. Katedralna 4/25
tel/fax: 071-327-11-03

Kancelaria parafialna

Od poniedziałku do piątku w godz. 9.30 - 11.00.
Po wieczornej Mszy św. - od poniedziałku do
soboty.
W pilnych sprawach można kontaktować
się telefonicznie, dzwoniąc
pod numer tel: 783-596-323

Pola Nadziei

Kolejny tysiąc kwiatów został zasadzony w miniony czwartek na jednej z rabat oławskiego Rynku. Pierwszy tysiąc żonkili pojawił się przy przegięzu przed rokiem. Stało się to za sprawą Hospicjum Domowego w Oławie, które włączyło się w ogólnopolską kampanię "Pola Nadziei". W tym roku po raz drugi Hospicjum zaprosiło mieszkańców oraz uczniów naszego powiatu do włączenia się w działania na rzecz osób chorych, będących u kresu życia.

Ks.T.F.

Zaskoczeni, zauróczeni...

W ubiegłą niedzielę uczestnicy Mszy Świętej o 13.00 (a także dwóch wcześniejszych) wyszli z naszej świątyni niezwykle ubogaceni muzycznie. W przygotowanie oprawy Eucharystii włączył się **Chór Ośrodka Kultury** prowadzony przez młodą, utalentowaną panią dyrygent - **Barbarę Szarejko**. Niezwykłe dla naszego ucha, gospelowe brzmienia wprawiły modlących się w podniosły a zarazem radosny nastrój. Większość uczestniczących we Mszy wiernych nie wyszła od razu po jej zakończeniu. Zostali na swoich miejscach, aby wysłuchać krótkiego popisu niewielkiej grupy oławskich gimnazjalistów, licealistów oraz studentów.

Pani Szarejko zaprosiła w ten sposób wszystkich, których zachwyca muzyka, do wspólnego rozwijania pasji w prowadzonym przez siebie chórze. W jego repertuarze znajdują się również chorały gregoriańskie, pieśni pasyjne oraz współczesny repertuar rozrywkowy. Niebawem młodzi muzycy z Oławy (jako jedyny zespół z Dolnego Śląska) będą walczyć o laury zwycięstwa podczas prestiżowego konkursu w Kaliszu.

